

KORRESPONDENT

HANDLOWY, PRZEMYSŁOWY

I

Korespondent Handlowy, Przemysłowy i Rolniczy, wychodzi

ROLNICZY

(dwa razy na tydzień przy Caszecie Warszawskiej.)

Dnia 1 sierpnia.

Nr 9

Rok 1911

WYSTAWA PŁODÓW PRZEMYSŁU KRAJOWEGO

(ciąg dalszy.)

Fabryka bankowa papierów w Jeziornie dała znaczną ilość tego wyrobu na wystawę; papier listowy z odciskami i bez kolorów, biały, kolorowy, większego, i mniejszego formatu, rysunkowy, cieńszy i grubszy rozmaitej miary. Trudno napisać coś jeszcze o wyższości fabryki Jeziorny równie jak i jej wyrobu; dzisiaj wszędzie już jest znany i zaopatruje nas dostatecznie; w doskonałości Angielskim nie ustępuje; niedawno zaprowadzona machina do robienia papieru bez końca powiększyła ilość jej wyrobów. Fabryka obić papierowych PP. Rahni i Vetter dała na dzisiejszą wystawę obicia papierowe różnych deseni i wszelkiego rodzaju papiery do robót introligatorskich; obicia te odznaczają się gustem, szczególnie mające na tle fioletowym, takiego samego koloru liście i kwiaty wyrobione, toż wisniowe, zielone z złotem. Oprawy także obrazów i inne introligatorskie roboty są również wcale dobre. — Sztory do okien na muslinie malowane, delikatne i piękne — słowem co tylko dobry gust w tym względzie zrobić może, wszystko tam jest; o cenie z której właściwie poznaje się stan fabryki nie powiedzieć nie możemy, gdyż nie jest naznaczona. — Szkoda jednak że obicia papierowe tylko w Warszawie są używane, na prowincji zaś rzadko je zobaczyć można, są one bowiem daleko piękniejsze, trwalsze i ozdobniejsze od zwyczajnych ściennych malowań.

Mówiąc o papierze zdaje się że najstosowniej tutaj miejsce powiedzieć o wyrobach drukarskich i litograficznych. — Bank Polski jak we wszystkich gałęziach przemysłu tak i tutaj staranny o doskonalenie i rozprzestrzenienie wszelkiego rodzaju wynalazków, wystawił drukarnię co do doskonałości pierwszą w Polsce, a co do piękności urządzenia jedną z pierwszych może w Europie. Na wystawie znajduje się kilka książek w tej drukarni odbijanych, z których najładniejszy noworocznik Aleluja; piękność druku nie ustępuje w niczym Brukselskim, Paryskim a nawet Angielskim — Panu Oleszczyńskiemu dyrektorowi litografji bankowej winniśmy nowy wynalazek cynkografji. — Dotąd z kosztem i trudnością musieliśmy sprowadzać z Bawarii kamienie litograficzne i to może jest jedna z wielu licznych przyczyn dla czego litografja tak bardzo za granicą upo-

wszechniona, dziś u nas zaledwie podnosić się zaczyna. — Pan Oleszczyński dostrzegł, że stosownie preparowany cynk tak samo zdolny jest do przyjęcia śladów kredy i oddania ich później na papier jak i kamień litograficzny; że ziarnistość (grenage) jednego od drugiego prawie zupełnie się nie różni, i po uczynieniu wielu prób z których kilka widzieliśmy a które zupełnie zadawalniające dały rezultaty, otrzymał sposób, który od cynku cynkografią nazwał. Na wystawie dzisiejszej znajduje się odbicie rysunku bardzo pięknego go. Spekulacja ta pokazuje że bardzo już bliscy zupełnego wydoskonalenia tego wynalazku jesteśmy, a wówczas spodziewać się należy że i my wystąpimy kiedyś z cynkografjami równymi francuzkiem litografjom, a które rozszerzą i wywyższą sztukę pomiędzy nami.

Pan Szubert liczy się do niewielkiej u nas liczby myślących rękodzielników, których rzemiosło jeszcze tak skomplikowane jak zegarmistrzów wielkiej wymaga sztuki i znajomości wyższej mechaniki. P. Szubert jak dzisiaj taki ciągle nie zaniedbuje zaopatrywać kraj nasz w produkt swego przemysłu.

Pana Jachowicza werg zegarowy bijący godziny z repetycją nowym Hamulczykiem i składem własnego pomysłu, nakręcającym się 2 razy w miesiąc, pokazuje także wyższe zdolności i pojęcie swego rzemiosła; cena jego złd. 1500.

Pan Krzeczkowski dał zegar wieżowy którego prosty i łatwy do umieszczenia skład podziwiamy.

P. Ehestaedt, dał z swjej fabryki baromet, Alkohometry, Lectometry — zasada tych machin znana, użycie pokazać może jedynie wykonanie, dziwimy się że pan Ehestaedt, którego fabryka jest tak znaczna nie więcej na uwagę zasługującego na wystawę nie dał.

ZP. Eichlera wyrobów najwięcej nas uderzyła ręka z nowego srebra, za której pomocą można wykonywać poruszenia naturalne; skład jej pokazuje wielkie zgłębienie Anatomji. W ogóle mechanicy nasi chociaż w niewielkiej liczbie wystąpili na wystawę pokazali jednak wielkie usposobienie i znajomość swojej rzeczy. — Pan Gerlach znany fabrykant wyrobów, chirurgicznych dał nowe instrumenta do operacji oczu zezowatych i wiele innych narzędzi; chwałą dobroć materiału i dobre wykonanie a ganią wysoką cenę nasi operatorowie; wolą zaopatrywać się w Anglii lub w Niemczech gdyż taniej

im instrumenta przychodzą aniżeli w kraju. — Oprócz pana Gerlach, mamy jeszcze wielu innych fabrykantów podobnychże narzędzi, dziwimy się dla czego swoich wyrobów nie dali na wystawę. Wyroby stalowe są bardzo dla nas ważne, ich wydoskonalenie wiele kraj obchodzi, nie powinni więc zaniedbywać, okazać powszechności ile się do ulepszenia ich przyczynili.

Do zbytkowych także przedmiotów należy broń; więcej zważamy na piękność jak na dokładność, P. P. Becker i Rauscher i Collet dali na wystawę kilka sztuk fuzji, pałaszy i t. p. — Szczególniej dubeltówka fabryki pana Collet zastanawiała nas pięknoscią; lufa cała dziwerowana z inkrustacjami ze złota, kolba pięknie rzunięta, jestto mebel do zawieszania na ścianę, meisterstück jak nazywają Niemcy; rzadko podobnej piękności broń znaleźć można, lecz kosztowała 12000 złp. gdyż podobno już jest kupiona. Inne roboty pana Collet równie piękne, sztuczne — pistolety o sześciu lufach. Twierdzą powszechnie że P. Collet może nawet za granicą iść o lepsze z zagranicznymi wyrobami.

Instrumenta astronomiczne i fizyczne, meteorologiczne, chirurgiczne i inne w znacznej ilości znajdują się na dzisiejszej wystawie. Pana Szuberta wyroby są dziwnej dobroci, zegar astronomiczny o trzech kółkach pokazujący godziny, minuty, sekundy z wahadłem kompensacyjnym merkurjalnym — złp. 2 160 — Chronometr, zegar morski złp. 3000. Zegar podróży dzwoniący sekundy złp. 2160. Zegar podróży co 8 dni nakręcany złp. 1050. Zegar stołowy na szklanej kolumnie; pierwsze są rzadkiej piękności, dobroci, i akuracji w wyrobie. Żałujemy że pan Szubert nie uwiadomił czy są sprzedane, czy też dopiero mają być nim, moglibyśmy z tego sądzić o ruchu naszego przemysłu w tym względzie.

(d. c. n.)

O CHOWANIU KARTOFLI Z NASIENIA, DLA POLEPSZENIA GATUNKÓW.

(Dokończenie)

Co się tycze wysiewu, niektórzy pozwalają torebkom nasiennym zbieleć, to jest dojrzeć do stanu białości, rozcierają je pod wodą, młkcząc w rękę; nasienie uwolnione z torebki, opada na dół, obmywa się i zbiera na płótno dla wysuszenia. Sieje się w Marcu. Niektórzy sieją w tej samej porze, kiedy oziminy w przygotowaną stosownie ziemię. Ziarno w takim razie dla tego nie wcześniej wychodzi ze zimy przeleżało w gruncie. Tym sposobem siejący mniemają że naśladowują naturę. Co najszcześliwszem może być w tej metodzie, to to, że wiele nasienia gani je, bez czego pomieszczenie gatunków przy zbieraniu główek musiałoby nastąpić. Sieje się w ciepły pokład. Wszelki sposób jest bowiem dobry; główną rzeczą jest aby główki każdej rośliny osobno były trzymane, i aby każdy gatunek osobno był uprawiany, na osobnych kwaterach. Wcześni gatunek może przez kilkanaście lat na jednym miejscu być

utrzymywany, starsze powinny przynajmniej co trzy lata przenosić się w inne miejsca ale po następnych trzech latach mogą powracać na pierwsze miejsce.

Aby należycie smakiem wypróbować kartofle z nasienia, zciera się wierzchnia skórka przy wcześniej dojrziałych, oskrobuje przy zupełnie poźnych. Woda w której się gotują powinna być lekko osoloną. Można je zimną wodą nalewać albo w gotującą się już wrzucać. Jedzą się z świeżem topionem masłem, co w tej probie okaże się dobrem to w każdej innej przyprawie dobrać będzie. Musimy jeść kartofle zaraz po wyjęciu z wody; skoro stygną stają się twardymi i tracą woń przyjemną. Wszystkie inne owoce i części roślinne zawierające krochmal, jako to groch, soczewica, ryż, zachowują się tak samo, jest to taka różnica jak między świeżo upieczonym chleb i chlebem stwardniałym.

Sianie kartofli nie może być przedsięwzięciem dla rozmnożenia, do tego celu byłby to najgorszy sposób. Używa się ono do odnowienia zestarzałego gatunku, który przez długość czasu stał się martwym i do rozmnażania niezdolnym i stracił swoje dobre przymioty; służy on także do uzupełnienia gatunków, powiększenia ich liczby. Kartofel daleko krócej może pozostać dobrym niż gruszką, i trwałość tem jest krótsza, im gatunek jest delikatniejszy.

ŹRÓDŁA PRZEMYSŁOWE AUSTRII.

Od 1815 roku wszelkie państwa Europejskie, chcąc nagrodzić niezliczone ofiary które na nich wojna wymogła, starały się jak największą korzyść wyciągnąć z wewnętrznych źródeł swoich. Wiedzione bardziej instynktem zachowania i rozszerzenia się jak pojęciem mądrą i pomyślaną ekonomji, chciały od razu przebieść wszystkie drogi, które zdawały się prowadzić do zamożności, nie bacząc na to czy wydołają w tym zawodzie: finanse, przemysłowość, rolnictwo, żegluga, rękodzielnictwo, wszystkiego próbowano, wszystko było zachęcanem. Miasto zobopólnej pomocy, miasto podnoszenia stosunków między narodami przez wymianę produktów, które każdy kraj mógł z większą korzyścią wyrabiać, chciały same sobie wystarczać. Omnis fere omnia tellus (Każda ziemia wszystko rodzi) rzekły one, a chcąc utrzymać ten pewnik, wystawiły między sobą sztuczne zapory; poddały się dobrowolnie pod niezmierne opłaty, nie postrzegłszy że był inny sposób daleko pewniejszy do osiągnięcia zamierzonego przez nie celu.

Podziwiano bogactwo rękodzielne Wielkiej Brytanji, zasoby jakich dostarczała w czasie walki kontynentalnej, a oczarowani tem uludzeniem, wszyscy chcieli naśladować Anglików, nie zważając ile ich kosztowała ta pozorną pomyślność; nie biorąc w rachunek poważnych zamieszek które jej codziennie grożą, ani jak są niebezpieczne wszelkie przesilenia handlowe i nędza klasy robotniczej; nie bacząc nawet na rzeczywiste korzyści jakie posiadają Anglicy i potrzebę która ich zmusiła do tak ciężkich trudów.

Nie niepowściągnęło tego popędu; wszystkie na rody nastalym lądzie chciały odrazu stać się reżymionymi. Lecz po dwudziestu pięciu latach usiłowań i ofiar któryż z nich sprostał Anglii? Żaden. Częstkowe powodzenie tam tylko powstało, gdzie przyrodzona wyższość istniała; opłaty pomocnicze zostały bezskutecznymi do utworzenia trwałych i korzystnych operacji; chociaż przynęta ofiarowanego premium zrodziła mnóstwo pomysłów nie spowodowała jednak żadnego wielkiego rezultatu. Doskonałość i taniość angielskich produktów, panujących na wszelkich targach, może tu poprzeć nasze twierdzenie.

Ze wszystkich narodów Europejskich Austria z największym zapalem rzuciła się w tę fatalną koleję. Zamiast szukać korzyści w niezliczonych swoich źródłach przyrodzonych, w swoich kopalniach, nieprzejranych winnicach; zamiast doskonalić swoje produkty i nowe sobie otwierać drogi odbytu, pomnażając wymiany na targach zagranicznych, za przedmioty reżymioniczne; wołała raczej zamknąć się w stanie odosobnienia na podobieństwo Chin i Paragauji i odepchnąć ze swego terytorjum wszystko co było obcym. Austria, przez swoje środkowe położenie, przez swoje zwyczaje, jeograficzny rozdział gruntów a nakoniec przez brak kapitałów, powinna mniej dążyć do przemysłowości, a bardziej doskonalić sposoby uprawiania ziemi, ułatwiać i powiększać komunikacje wewnętrzne, i ustanowić stosowny system wymiany z narodami przemysłowymi. Wtedy jej plody ziemne, wełna, wina, zboże, znalazłyby wszędzie korzystny odbyt.

Przeciwną idąc drogą, i chcąc wszystko od razu rozwinąć, rolnictwo nie miało wychodu na zewnątrz; wewnętrzna konsumpcja nie wystarczała na jego zużycie, a przemysłowość bardzo podrzędne uczyniła postępy.

Powierzchnia cesarstwa Austriackiego, pod względem rolnictwa, dzieli się na 212,885,000 morgów z których.

93,693,000	zajmują uprawiane role,
76,355,000	— — — bory i lasy,
18,760,000	— — — łąki i pastwiska,
4,677,000	— — — winnice,

Żniwa są nader obfite w Austrii, szczególnie w części południowo wschodniej i w południowo zachodniej. Szacują na 530,000,000 korey ilość zboża corocznie zbieranego w cesarstwie. Owoce i jarzyny wszędzie się udają; kraje Weneckie i Dalmacja obficie dostarczają oliwy; uprawa tytoniu wydaje corocznie 3,200,000 centnarów liści — a winnice dostarczają więcej niż 12,500,000,000 garncy wina. Rolnictwo zajmuje oprócz tego.

12,000,000	bydła rogatego,
20,000,000	owiec które wydają corocznie:
48,000,000	funtów wełny,
2,200,000	koni,
850,000	kóz.

Wszystkie stojące i bieżące wody cesarstwa obfi-

tuja w ryby, których gatunki nieskończenie są rozmaite. Węgrzy utrzymują że ryby stanowią trzecią część brylowatości Teysy; jesiotry w Dunaju są olbrzymie, a szczupaki bardzo często ważą 30 do 40 funtów; jedwabniki dostarczają 40,000 centnarów jedwabiu surowego.

Wydatek kopalni austriackich może się ocenić w sposób następujący.

Kopalnie złota.	2,500	marków
— — — srebra.	110,000	d.
— — — miedzi.	75,000	centnar
— — — ołowiu.	60,000	dto.
Wytopionego żelaza.	1,260,000	dto.
Soli perlowej.	3,190,000	dto.
Sody.	2,120,000	dto.

Kopalnie austriackie dostarczają jeszcze marmuru, marmurów wszelkiego rodzaju, alabastru, gipsu, węgla kamiennego i torfu. Liczą nadto przeszło 500 źródeł mineralnych rozsianych po cesarstwie.

(d. c. n.)

ZBOŻE.

Londyn 20 Lipca. Do dawniejszych skarg na niepomyślny stan roślin i krótkość kłosów, teraz jeszcze przydają że przez gwałtowny deszcz wiele zboża pokładło się i inne szkody poniosło; ale jeśliby teraz przynajmniej pogoda stale się utrzymała, nie tracimy nadziei średniego zbioru; chociaż nie możemy powiedzieć tego o pszenicy, albowiem podług wszechstronnych raportów ten gatunek zboża najwięcej ucierpiał. Na wszystkich głównych targach dowozy ze strony większych producentów były bardzo szczupłe, i co dzień bardziej okazuje się że zapasy wszędzie bardzo są umniejszone. Prawdopodobnem jest przeto, że nie nastąpi zmiana cen, nawet gdyby pogoda ciągle była pomyślna. Pszenica w najważniejszych prowincjonalnych miastach znowu podniosła się o 2 szyl. inne zaś gatunki zboża poszukiwane są bardziej niż w przeszłym tygodniu, i okazuje się także dążność do podwyższenia cen.

W Szkocji zwiększają się skargi na niepomyślny stan zbóż i obawiają się że jeśli prędko nie nastąpi korzystna zmiana pogody, rezultat przyszłych żniw nie będzie zadowalającym. Te wiadomości spowodowały właścicieli wszelkich gatunków zboża, do trzymania się z cenami, i piękna pszenica, podniosła się w Edynburgu o 1 szyl. Jęczmień także się podniósł ale w owsie nie pokazało się polepszenie. Raporta z Irlandji brzmią także niepomyślnie szczególnie w północnych częściach wyspy zawiele deszczu upadło, a ponieważ zapasy prawie wyczerpane były, przeto żądano wyższych cen.

Dowozy pszenicy w porcie londyńskim wynosiły z naszych brzegów 7909 Qrt a 25 z Szkocji. Z zagranicy otrzymaliśmy 26,109 Qrt. Na pszenicę pod kluczem okazała się niejaka spekulacja i od przeszłego poniedziałku podniosły ceny się 2 szyl. Właściciele ocłonej zagranicznej pszenicy trzymają się także mocno, cena tego towaru podniosła się w tym samym stosunku co psze-

nię angielska: Zapewnie [cena] zniży się wkrótce o kilka szylingów dopóki nasze zapasy nie zwiększą się.

Berlin 26 Lipca. Posiadacze pszenicy na naszym targu ujrżeli się spowodowanemi w sobotę do wystąpienia z wyższemi żądaniami i placą za żółtą mąkę deburską 66 tal., za białą szlaską 67 i pół a w końcu 68 tal. żółtą i białą szlaską pszenicę do 68 tal. psrą Polską 70 tal. (zł. 3 gro. 5) za korzec polski. Również przed jak i po targu ciągle były wielkie deszcze, co postępnie podwyższało zdanie, o życie i przy zamknięciu giełdy, ugody na dostawy we wszystkich terminach podniosły się o jeden talar. W innych gatunkach zboża nie zaszła żadna zmiana.

Gdańsk 23 Lipca. W tym tygodniu ruch w zbożu był dość żywy szczególnież wczoraj bardzo wiele kupiono, ponieważ z Anglii nadeszła wiadomość że tamtejsze ceny podniosły się o parę szylingów, dziś zmniejszyły się zakupywania, ponieważ przy spokojnym namyśle przekonywano się że za gorąco płacono wyższe ceny. Wystawiono w tym tygodniu na sprzedaż 2270 łasztów pszenicy z których sprzedano 1417 ł. po cenach od 852 do 1060 zł. Żyto wystawiono tylko 19 łasztów a sprzedano 151 ł po 440 zł.

Szczecin 23 Lipca. Lepsze raporty z Anglii w połączeniu z spekulacją obudzoną ciągłemi deszczami, spowodowały w tym tygodniu nowe postępnie podwyższenie się ceny pszenicy od 5 — 6 tal. na miejscu. W początku tygodnia kupowano żółtą szlaską po 64 tal. Małe piękne partje ukermaskiej w przeszłej połowie tygodnia płaciły się po 68 tal. wczoraj zaś dawano 68 żądano 70 tal. Dziś pogoda jest pożywna i później daje spodziewać się deszczu, mimo to pokup na pszenicę utrzymuje się. Żyto w tym tygodniu także podniosło się o talar i półtora; w miejscu płacono za dobre gatunki 32 tal., a na dostawy jesienną 33 i pół. Zapasy na miejscu są nie wielkie, i zmniejszają się przez wysyłanie znacznych ładunków do Norwegji. Jęczmienia także jest mało a pokup dość znaczny.

Hamburg 23 Lipca. Obawa spóźnionego żniwa w Anglii i ciągle dżdżyste powietrze, zwiększył bardziej jeszcze chęć kupna pszenicy w ostatnich dniach i doprowadziły do niezmiernego podniesienia się ceny które na łaszcze wynosi 15 do 20 tal. Żyto i jęczmień także znajdowały żywy pokup przy podniesieniu się wartości, ale owies mało bynaważany.

SREDNIA CENA ZYWNOSCI

Na ostatnich targach Warszawskich i Pragskich płacono za korzec żyta złp. 18 gro. 14; — pszenicy złp. 29 gro. 1; — grochu polnego złp. 18 gro. 15; — cukrowego złp. 21 gro; — fasoli złp. 37 gro. 14 jęczmienia złp. 13 gro. 10; — owsa złp. 9 gro. 3; — maki pszennej przedniej złp. 39 gro 10 ordynarnej 45 gr. 15; — żytniej pytlowej złp. 28; kaszy jaglanej złp. 41 gro.; — gryczanej 29. gr. 2 zwyczajnej zł. 31 gro; — drożdżnej złp. 52 gro 25; — perłowej złp. 65, ordynaryjnej złp. 19 gro. 11; — słomy centnar 100 funt. złp. 2 gro. 15; — siana furą złp. 43; — wół dobry duk. 15, średni 12- lichy 9; —

cełę złp. 18; — baran złp. 11; — wieprz dobry złp. 90w średni złp. 72, lichy 54; — masła funt złp. 1 — gro. ; — słoniny funt gro. 20; — kartofli korzec złp. 6 gro. 5; — okowity 10 prn. garniec złp. 5 gro. 24; — szumówki 6 prn. złp. 3 gro. 14.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

Dnia 30 Lipca 1841 roku.

		Zadają		Dają	
		złp	gr	zł.	gr
1. Wexle.					
Berlin 100 talarów	2 M.	614	1/2	614	—
Gdańsk 100 talarów.	2 M.	—	—	610	—
Hamburg 300 m. k.	2 M.	917	—	916	—
Londyn fun. sterlin.	3 M.	41	—	41	—
Lipsk 100 talarów	—	—	—	—	—
Moskwa 100 rub. srebr.	1 M.	666	2/3	663	1/3
Petersburg ditto.	—	—	—	—	—
Paryż 300 franków.	2 M.	490	—	489	—
Wiedeń 150 zł. reńskich.	2 M.	638	—	636	—
Wrocław 100 talarów	2 M.	614	1/2	614	—
2. Monety.					
Polskie złoto za 100 złp.	—	—	—	—	—
Rosyjskie Imperjały.	—	34	15	34	8
Holend. dukaty nowe	—	19	17	19	15
ditto stare ważne	—	—	—	—	—
Pruskie Frydrychsдор.	—	—	—	—	—
Rosyjskie assygnaty	—	—	—	—	—
Austr. bil. ban. 150 r.	—	—	—	—	—
3. Papiery.					
Lis. zastaw b.bez k. (*).	—	—	—	—	—
Listy zastawne nowe.	—	97	10	97	3.
Obligacje udziałowe.	—	—	—	—	—
Certyfik. ban. na zł. 300.	—	—	—	—	—

(*) Wartość kuponu gr. 12 2/3.

KURS GIEŁDY BERLIŃSKIEJ

Dnia 27 Lipca 1841. r.

Wexle		Zadają		Dają	
Amszterdam za 200 zł. holender.	z k. t.	—	—	138	3/8
Hamburg za 300 monetą kon. ham.	z 2 M. t.	—	—	137	3/4
Londyn za 1 funt szterlingów	z k. t.	149	—	—	—
Paryż za 300 franków.	z 2 M. t.	148	3/8	—	—
Wiedeń za 150 zł. reńskich	z 2 M. t.	—	—	6.18	—
Auxburg, 150 Floren.	nado.	—	—	6.18	1/4
Wrocław za 100 Talarów.	z 2 M. t.	78	11	—	—
Lipsk 14 tal stopy kur. na jarmark.	z 2 M. t.	—	—	102	5/8
Frankfort n. M. za złotych reń.	z 2 M. t.	—	—	101	5/8
petersburg za 1 rub. sre.	z 2 M. t.	99	1/4	—	—
	z k. t.	—	—	99	7/8
		—	—	99	7/8
		—	—	—	—
	z 2 M. t.	—	—	101	1/8
	z 3 tt.	1.2.	1.12	—	—
Papiery.					
Rosyjskie Inskr w cert Hamburg żą.				106	1/4
ditto w P. A.				—	—
Polskie obligacje skarbu.				—	—
ditto listy zastawne.				111	2/3
ditto listy zastawne nowe				95	3/4
ditto obligacje udziałowe				95	—
Polskie obligacje 500-złotowe.				94	3/8
				94	—
				93	2/8
				72	—
				77	1/4
Certyfikaty Bankowe Pol. A. 300 zł. 5 0/0.				—	—
ditto ditto listy Bankowe 200				—	—
				26	7/12
				26	1/2